

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 655

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 14 septembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 677 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ alin. 3 și art. 385 ¹⁰ alin. 2 ¹ din Codul de procedură penală	2–3
Decizia nr. 679 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală	3–4
Decizia nr. 861 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală	4–6
Decizia nr. 944 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului	6–9
Decizia nr. 967 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	9–11
Decizia nr. 973 din 12 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	12–13
Decizia nr. 1.071 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.749/C. — Ordin al ministrului justiției privind modificarea Nomenclatorului specializărilor expertizei tehnice judiciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 199/C/2010	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 677**

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emiliu Cochină în Dosarul nr. 13.193/55/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.193/55/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Emiliu Cochină cu ocazia soluționării recursului declarat într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât cazul de casare reglementat de art. 385⁹ alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură penală este omis dintre cele care sunt luate în considerare din oficiu de către instanță în situația nemotivării recursului.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor art. 21 alin. (3) teza întâi din Constituție invocate de autorul excepției, acesta urmărind, în realitate, modificarea textelor de lege criticate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală. Prevederile art. 385⁹ alin. 3 din Codul de procedură penală au fost modificate, ulterior sesizării Curții, prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, cu păstrarea, însă, a soluției legislative atacate. Dispozițiile art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală au fost introduse prin Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 385⁹ alin. 3: „*Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1—7, 10, 13, 14, 19 și 20 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cele de la pct. 11, 12, 15, 17, 17² și 18 se iau în considerare din oficiu numai când au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.*”;

— Art. 385¹⁰ alin. 2¹: „*În cazul în care nu sunt respectate condițiile prevăzute în alin. 1 și 2, instanța ia în considerare numai cazurile de casare care, potrivit art. 385⁹ alin. 3, se iau în considerare din oficiu.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, modificarea prevederilor de lege criticate, în sensul ca, în situația nemotivării recursului, instanța de judecată să ia în considerare din oficiu cazul de casare reglementat de art. 385⁹ alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură penală. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ alin. 3 și art. 385¹⁰ alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emiliu Cochină în Dosarul nr. 13.193/55/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 679

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Coșlaru în Dosarul nr. 731/1372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 731/1372/2008, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Robert Coșlaru cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în fața legii și a autorităților publice, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât, în condițiile în care depozitia martorului a fost luată în cursul urmăririi penale în absența învinutului sau inculpatului ori apărătorului acestuia, iar ascultarea martorului nu mai este posibilă în faza de judecată, inculpatul nu are posibilitatea de a pune întrebări acestuia în mod nemijlocit.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 224/2005 și nr. 704/2007.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*Dacă ascultarea vreunui dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragrafele 1 și 3 referitoare la dreptul la un proces echitabil și la drepturile acuzatului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Robert Coșlaru în Dosarul nr. 731/1372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 861

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Croitoru în Dosarul nr. 720/35/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar părțile Agenția Națională de Administrare Fiscală și Societatea Comercială „Electrocentrale București” — S.A. — Sucursala Electrocentrale Mureș au transmis concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată și judecata în lipsă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 586/R/2010 din 26 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 720/35/2010, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Croitoru într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva încheierii prin care s-a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate mai sus menționată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la înfăptuirea justiției, deoarece probele ce stau la baza soluționării conflictului penal pot fi obținute și de alte organe judiciare penale.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de părți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 90 alin. 2 cu denumirea marginală *Procesul-*

verbal ca mijloc de probă și art. 215 alin. 5 cu denumirea marginală *Actele încheiate de unele organe de constatare*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 90 alin. 2: „*De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.*”;

— Art. 214 alin. 5: „*Procesele-verbale încheiate de aceste organe constituie mijloace de probă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate, întrucât împotriva înscrisurilor menționate de textele de lege criticate se poate formula contestație ce se soluționează atât pe cale administrativă de către organul competent, cât și de către o instanță de judecată independentă și imparțială, instituită de lege, iar persoana care se consideră lezată în drepturile sale beneficiază de două grade de jurisdicție. De asemenea, în procesul deliberării judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, și nu prin raportarea exclusivă la procesele-verbale și actele de constatare întocmite de alte organe, cu competență specială. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile culese imediat după săvârșirea faptei reclamate, în măsura obținerii lor legale, nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură.

Totodată, prin Decizia nr. 331 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 28 iulie 2005, Curtea Constituțională a statuat că, în condițiile legii, procesele-verbale încheiate de alte organe decât cele de urmărire penală sau de instanța de judecată pot constitui mijloace de probă, fapt ce nu este de natură să aducă nicio atingere dreptului părților la un proces echitabil, câtă vreme, în vederea aflării adevărului, aceste acte pot fi combătute cu orice alte probe propuse de părți, în condițiile art. 67 alin. 1 din Codul de procedură penală. În plus, art. 66 alin. 2 din Codul de procedură penală reglementează în mod expres dreptul învinutului sau inculpatului ca, atunci când există probe de vinovăție, să probeze lipsa de temeinicie a acestora.

De asemenea, dispozițiile legale criticate nu aduc atingere unicității și imparțialității justiției și nici independenței judecătorilor, întrucât instanța judecătorească este cea care apreciază asupra concluziei și utilității probelor, inclusiv a proceselor-verbale încheiate de alte organe ale statului, iar cu ocazia deliberării tot instanța de judecată este cea care face aprecierea definitivă a probelor care, în conformitate cu

dispozițiile art. 63 alin. 2 teza întâi din Codul de procedură penală, nu au valoare mai dinainte stabilită.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Croitoru în Dosarul nr. 720/35/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 944

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 1.209/1.259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.376D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.742D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 1.116/1.259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 347D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Alexandru Ionescu în Dosarul nr. 1.208/1.259/2010 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public susține că nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea

dosarelor nr. 4.742D/2010 și nr. 347D/2011 la Dosarul nr. 4.376D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.209/1.259/2010, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești într-o cauză comercială.

Prin Decizia nr. 1.665/R-COM din 24 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.178/46/2010, **Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal** — admitând recursul împotriva Încheierii din 24 august 2010, pronunțată de Tribunalul Comercial Argeș în Dosarul nr. 1.116/1.259/2010 — **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești într-o cauză comercială.

Prin Încheierea din 2 martie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.208/1.259/2010, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Ionescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cauze comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prin dispozițiile de lege criticate se stabilește un dezechilibru între petenții care depun cereri la Oficiul Registrului Comerțului și acționarii, administratorii sau reprezentanții legali ai societăților comerciale vizate de cererile petenților, în sensul că printr-o simplă cerere adresată de o terță persoană se pot înscrie în registrul comerțului fapte sau acte nelegale, abuzive, care pot să afecteze în mod grav și iremediabil o societate comercială.

Totodată, prin modul de soluționare a cererilor de către directorul oficiului registrului comerțului, fără citirea acționarilor, administratorilor sau reprezentanților legali ai societăților comerciale vizate, se împiedică luarea la cunoștință de către aceștia a actelor introduse de terțe persoane la oficiul registrului comerțului, fiindu-le împiedicat astfel accesul liber la justiție, respectiv la directorul oficiului registrului comerțului.

Mai apreciază că în cadrul procedurii de judecată legea îi favorizează pe petenții care depun cereri la oficiul registrului comerțului.

În concluzie, susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece prin procedura înregistrării la

oficiului registrului comerțului nu se dă posibilitatea acționarilor, administratorilor sau celorlalți reprezentanți legali ai societăților comerciale vizate de cererile petenților de a interveni la timp pentru stoparea unor acte frauduloase și păguboase pentru societățile lor.

Tribunalul Comercial Argeș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dreptul de acces liber la justiție presupune posibilitatea pe care o persoană trebuie să o aibă de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, iar dispozițiile de lege criticate nu contravin acestui principiu.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, arată că procedura înregistrării societăților comerciale în registrul comerțului, prevăzută de dispozițiile de lege criticate, nu aduce atingere principiului egalității în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Invocă în acest sens Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

În ceea ce privește celelalte critici de neconstituționalitate, apreciază că nici acestea nu pot fi reținute, deoarece, pentru deplina respectare a accesului liber la justiție al comerciantului sau al părților interesate, procedura de contestare a rezoluțiilor pronunțate de directorul oficiului registrului comerțului sau persoanele desemnate este caracterizată de principiul dublului grad de jurisdicție. Astfel, hotărârea pronunțată de instanță în soluționarea plângerii împotriva rezoluției directorului oficiului registrului comerțului sau persoanelor desemnate este supusă recursului. În plus, părțile interesate pot, în condițiile legii, să își formuleze apărările necesare și să administreze probe în susținerea acestora. Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a hotărârii pronunțate de instanță în soluționarea plângerii împotriva rezoluției directorului oficiului registrului comerțului sau persoanelor desemnate constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a dreptului la apărare.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 45 și 135 din Constituție, apreciază că aceasta nu poate fi reținută, întrucât dispozițiile de lege criticate reglementează doar aspecte procedurale care vizează înregistrarea societăților comerciale în registrul comerțului, nefiind contrare normelor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 30 decembrie 2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 17 mai 2010, și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2010 privind modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 22 septembrie 2010.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 6: „(1) În soluționarea cererilor potrivit art. 1 și 2, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana ori persoanele desemnată/desemnate autorizează, prin rezoluție, constituirea societăților comerciale, efectuarea tuturor înregistrărilor în registrul comerțului, a publicității, precum și înregistrarea în registrul comerțului a declarațiilor-tip pe propria răspundere și a datelor cuprinse în acestea, după caz, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Rezoluțiile pronunțate în temeiul prezentului act normativ sunt executorii de drept.

(2¹) În cazul în care solicitantul renunță la soluționarea cererii, prin rezoluție, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana ori persoanele desemnată/desemnate va/vor lua act de renunțare.

(3) Împotriva rezoluției directorului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare pentru părți și de la data publicării rezoluției sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Plângerea se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează instanței plângerea.

(5) Plângerea formulată împotriva rezoluțiilor directorului oficiului registrului comerțului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se soluționează de urgență și cu precădere, în condițiile dreptului comun.

(6) Instanța soluționează plângerea în complet alcătuit dintr-un singur judecător, în camera de consiliu, fără citare. Instanța poate să solicite orice lămuriri și dovezi părții sau informații scrise autorităților competente.

(7) Hotărârea pronunțată în soluționarea plângerii este executorie și este supusă numai recursului.”;

— Art. 7: „(1) Soluționarea cererilor de înregistrare prevăzute la art. 1 și 2 se realizează pe bază de înscrisuri. La solicitarea expresă a părții sau a reprezentantului acesteia, se organizează audiență publică pentru susținerea și soluționarea cererii.

(2) Când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana sau persoanele desemnată/desemnate consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, poate/pot să dispună efectuarea unei expertize, în contul părților, precum și prezentarea oricăror alte dovezi. În același scop, părțile pot fi invitate să se prezinte la oficiul registrului comerțului.

(3) Orice înscrisuri noi în susținerea cererilor de înregistrare se depun la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal, prin registratura generală, cu cel puțin o zi înainte de data soluționării. Ori de câte ori este necesară modificarea înscrisurilor depuse în susținerea cererii de înregistrare, solicitantul depune la oficiul registrului comerțului înscrisurile modificate, cele depuse inițial urmând a fi anulate de directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau de persoana ori persoanele desemnată/desemnate.

(4) În condițiile în care cererile de înregistrare și documentele depuse în susținerea acestora nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, se acordă, prin rezoluție, un termen de amânare de cel mult 15 zile, care poate fi prelungit o singură dată, cu maximum 15 zile, la cererea motivată a solicitantului. Termenul de 15 zile se calculează fără a se lua în considerare ziua când a început și ziua în care s-a împlinit termenul.

(5) Comunicarea rezoluțiilor de amânare se realizează prin afișare la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și pe site-ul Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(6) Dacă în termenul prevăzut la alin. (3) solicitantul nu își îndeplinește obligațiile dispuse prin rezoluția de amânare a directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau a persoanei sau persoanelor desemnate, cererile de înregistrare urmează a fi respinse.”

Autorii excepției consideră că textul de lege menționat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1)—(3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți și ale art. 135 privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009, prin Decizia nr. 226 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, respingând excepția de neconstituționalitate a acestora.

Cu acel prilej, Curtea a constatat că, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, această susținere nu este întemeiată, ci, dimpotrivă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 constituie o soluție legislativă de rezolvare a blocajului existent la oficiile registrului comerțului, blocaj ce conducea la prelungirea excesivă a soluționării cererilor de înregistrare sau de înscriere de mențiuni în registrul comerțului, nerespectându-se astfel drepturile comercianților.

Prin Decizia nr. 487 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011, Curtea a constatat că, potrivit art. 6 din ordonanța de urgență criticată, împotriva rezoluției directorului și/sau persoanei sau persoanelor desemnate se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare pentru părți și de la data publicării rezoluției sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, pentru orice alte persoane interesate, plângere care se înaintează instanței în termen de 3 zile de la data depunerii de către oficiul registrului comerțului. Totodată, plângerea se soluționează de urgență și cu precădere, instanța putând să solicite orice lămuriri și dovezi părții sau informații scrise autorităților competente. De asemenea, potrivit art. 6 alin. (7) din ordonanța de urgență, hotărârea pronunțată în soluționarea plângerii este supusă recursului.

Având în vedere acestea, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate îndeplinesc toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea

jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea reține că celelalte dispoziții din Constituție invocate nu au legătură cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Financiar Urban” — S.R.L. din Pitești în dosarele nr. 1.209/1.259/2010 și nr. 1.116/1.259/2010, precum și de Alexandru Ionescu în Dosarul nr. 1.208/1.259/2010 ale Tribunalului Comercial Argeș

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 967

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ionela Mioara El Kamach în Dosarul nr. 8.295/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care formează obiectul Dosarului nr. 3.804D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.892D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, ridicată de Ljimini Suajb în Dosarul nr. 744/59/2010 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.892D/2010 la Dosarul nr. 3.804D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, reprezentată de Decizia nr. 432 din 15 aprilie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.295/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Ionela Mioara El Kamach într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de returnare de pe teritoriul României a soțului acesteia.

Prin Încheierea din 9 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 744/59/2010, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale**, excepție ridicată de Ljmani Suajb într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva deciziei de returnare a acestuia de pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prin hotărârea ofițerului de interviu al Oficiului Român pentru Imigrări nu se poate desface sau anula căsătoria, întrucât acest atribut aparține doar instanței de judecată. Autoarea excepției ce formează obiectul Dosarului nr. 3.804D/2010 susține că, în situația returnării soțului său în țara de origine, este obligată fie să solicite desfacerea căsătoriei, pentru a putea să încheie o altă căsătorie fără să fie acuzată de bigamie, ceea ce ar presupune o încălcare a voinței sale, precum și cheltuieli judiciare pentru procesul de divorț, fie să plece împreună cu soțul său și astfel să își părăsească țara și familia.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Oficiul Român pentru Imigrări nu desfășoară o activitate jurisdicțională, ci exclusiv administrativă, iar stabilirea împrejurării că o căsătorie este de conveniență nu echivalează cu anularea acesteia, efectul vizând doar dreptul de ședere al străinilor în România.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că diferitele aspecte care privesc modul în care Oficiul Român pentru Imigrări a efectuat verificări în vederea constatării unei căsătorii ca fiind de conveniență sunt, într-adevăr, atributul instanței, care va statua, în urma administrării de probe în cursul litigiului, dacă cele reținute de autoritatea publică menționată corespund sau nu realității. Constată, de asemenea, că textul de lege criticat respectă principiile consacrate prin Rezoluția Consiliului Uniunii Europene din 4 decembrie 1997 privind măsurile de luptă împotriva căsătoriilor de conveniență.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 63: „(1) *Oficiul Român pentru Imigrări refuză prelungirea dreptului de ședere obținut în baza căsătoriei dacă, în urma verificărilor efectuate, rezultă că acea căsătorie este de conveniență.*

(2) *Elementele pe baza cărora se poate constata faptul că o căsătorie este de conveniență pot fi următoarele:*

- a) *coabitarea matrimonială nu există;*
- b) *soții nu s-au cunoscut înaintea căsătoriei;*
- c) *lipsa unei contribuții efective la îndeplinirea obligațiilor născute din căsătorie;*
- d) *soții nu vorbesc o limbă înțeleasă de amândoi;*
- e) *există date că anterior unul dintre soți a încheiat o căsătorie de conveniență;*
- f) *soții sunt inconsecvenți în declararea datelor cu caracter personal, a circumstanțelor în care s-au cunoscut ori a altor informații relevante despre aceștia;*
- g) *încheierea căsătoriei a fost condiționată de plata unei sume de bani între soți, cu excepția sumelor primite cu titlu de dotă.*

(3) *Constatarea elementelor prevăzute la alin. (2) se realizează de către ofițerul de interviu. Aceste elemente pot rezulta din:*

- a) *datele obținute în urma interviului;*
- b) *înscrisuri;*
- c) *declarațiile celor în cauză sau ale unor terțe persoane;*
- d) *controale la domiciliul conjugal ori alte verificări suplimentare.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție: art. 1 — *Statul român*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 18 — *Cetățenii străini și apatrizii*, art. 25 — *Libera circulație*, art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, art. 48 — *Familia* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Se invocă, de asemenea, și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea textului de lege criticat, atât în actuala numerotare, cât și în cea anterioară republicării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași prevederi constituționale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 132 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006, Decizia nr. 350 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 29 mai 2006, sau Decizia nr. 432 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 2 iunie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că aprecierea unei căsătorii ca fiind de conveniență se face de către o autoritate specializată, organizată în subordinea unui minister, și produce efecte exclusiv asupra dreptului de ședere a străinilor în România, iar

nu asupra statutului civil al persoanelor în cauză. Curtea a reținut, totodată, că, în ceea ce privește căsătoria de conveniență, se instituie o prezumție relativă care poate fi răsturnată prin proba contrară, în sensul că solicitantul dreptului de ședere are posibilitatea de a demonstra, prin orice mijloace de probă, caracterul efectiv și neechivoc al căsătoriei a cărei existență a invocat-o în fundamentarea cererii sale. Introducerea prevederii referitoare la căsătoria de conveniență are menirea de a sancționa acele cazuri în care, prin încheierea căsătoriei, s-au urmărit alte scopuri decât cele firești și legale. În plus, hotărârea Oficiului Român pentru Imigrări este supusă cenzurii instanței de judecată, care va aprecia legalitatea și temeinicia acesteia.

De asemenea, instanța de control constituțional a observat că legiuitorul român a adoptat aceleași criterii de evaluare a unei căsătorii în vederea stabilirii caracterului său autentic sau convențional ca și cele prevăzute în legislația Uniunii Europene. Astfel, elementele enumerate în cuprinsul art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 au fost preluate integral din Rezoluția Consiliului Uniunii Europene din 4 decembrie 1997 cu privire la măsurile ce pot fi adoptate pentru combaterea căsătoriilor de conveniență (97/C 382/01), care se referă la căsătoriile încheiate între cetățeni ai statelor membre sau rezidenți legali pe teritoriul acestora și persoane care au naționalitatea unui stat terț. În plus, art. 35 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la libera circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1.612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE permite statelor membre ca, în caz de abuz de drept sau în caz de fraudă, aici fiind incluse căsătoriile de conveniență, să adopte măsurile necesare pentru a refuza, anula sau retrage orice drept conferit prin directiva menționată.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își

mențin valabilitatea considerentele și soluția pronunțată prin decizia citată.

În ceea ce privește susținerile unuia dintre autorii excepției, în sensul că, în situația returnării soțului său, cetățean străin, în țara de origine, este obligată fie să solicite desfacerea căsătoriei, pentru a putea să încheie o altă căsătorie fără să fie acuzată de bigamie — ceea ce ar presupune o încălcare a voinței sale și cheltuieli judiciare pentru procesul de divorț, fie să plece împreună cu soțul său și astfel să își părăsească țara și familia, Curtea apreciază că ipotezele înfățișate constituie consecințe posibile ale actului său de voință, liberă și neviciată, exprimat prin însuși consimțământul la căsătorie, consecințe pe care autoarea le putea anticipa și pe care și le-a asumat la momentul încheierii acesteia, cunoscând statutul special al viitorului său soț, cetățean străin aflat pe teritoriul României. În considerarea obligației constituționale de respectare a legilor, Curtea reține că atât cetățenii români, cât și cei străini aflați pe teritoriul României trebuie să respecte reglementările în vigoare ale statului român, deci inclusiv în ceea ce privește instituția căsătoriei. Din perspectiva speței analizate, aceasta presupune nu numai îndeplinirea condițiilor de fond și de formă pentru încheierea validă a căsătoriei, cât și respectarea prescripțiilor legii pe parcursul existenței sale, în sensul ca aceasta să satisfacă exigențele legale referitoare la caracteristicile pe care o căsătorie trebuie să le întrunească pentru a justifica prelungirea dreptului de ședere obținut în baza acesteia. Curtea constată că dispozițiile art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu au niciun efect asupra existenței căsătoriei, iar faptul că, în urma constatării caracterului de conveniență al acesteia, autoarea excepției este pusă în situația de a face o alegere între menținerea acesteia și desfacerea ei în vederea intrării într-o nouă căsătorie reprezintă o situație prefigurată încă de la momentul încheierii căsătoriei, a cărei evitare ținea însă exclusiv de comportamentul soților și de atitudinea lor pe parcursul căsătoriei. Ca atare, Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale și convenționale care consacră dreptul la viață intimă, familială și privată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ionela Mioara El Kamach în Dosarul nr. 8.295/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Ljmani Suajb în Dosarul nr. 744/59/2010 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 973

din 12 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Azhar Jamil Kayani în Dosarul nr. 10.227/4/2009 al Judecătoriei Sectorului 4 București, care formează obiectul Dosarului nr. 3.964D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.996D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, ridicată de Hussein Sadaqat în Dosarul nr. 9.968/4/2009 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în ambele dosare, Oficiul Român pentru Imigrări a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 3.996D/2010 la Dosarul nr. 3.964D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 21 mai 2010 și 30 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 10.227/4/2009 și nr. 9.968/4/2009, **Judecătoria**

Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Azhar Jamil Kayani și, respectiv, de Hussein Sadaqat în cauze referitoare la recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că termenul de 30 de zile în care instanța trebuie să soluționeze plângerea împotriva hotărârii privind accesul la o nouă procedură de azil este prea scurt, motiv pentru care nu se pot parcurge toate etapele cercetării judecătorești, atât instanța, cât și părțile fiind nevoite să accelereze sau să renunțe la parcurgerea unor etape, de exemplu, administrarea întregului probator. Arată că dreptul la un proces echitabil impune posibilitatea efectivă și reală de exercitare a dreptului de acces la justiție și de participare directă la propriul proces, cu exercitarea drepturilor procesuale, inclusiv a dreptului la apărare. De asemenea, se susține că textele criticate încalcă dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil și prin aceea că prevăd că soluționarea plângerii are loc fără audierea străinului și fără citarea părților, deși este necesar să se audieze petentul în cazul accesului la o nouă procedură de azil, deoarece el poate indica elemente noi intervenite și care nu au putut fi relevate în prima procedură.

Judecătoria Sectorului 4 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, existând posibilitatea judecării anumitor cauze în procedură urgentă, în funcție de specificul lor. Faptul că nu se audiază petentul în această procedură nu aduce atingere accesului la justiție, întrucât în această procedură nu se analizează credibilitatea lui în funcție de declarația sa, ci elementele noi și motivele neimputabile, în funcție de înscrisurile depuse la dosar sau de transformările intervenite în țara de origine, pe baza informațiilor obținute de petent ori de instanță.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise

depose, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 93 alin. (4): „(4) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere să i se acorde permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Cererea de acordare a permisiunii de a rămâne pe teritoriul statului român se soluționează în regim de urgență de către instanța de judecată competentă, care se va pronunța în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.”;

— Art. 94 alin. (1): „(1) Instanța soluționează plângerea, fără audierea străinului, în termen de 30 de zile, și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea; sau

b) admite plângerea, acordă accesul la o nouă procedură de azil și dispune ca structura competentă a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 24 — *Dreptul la apărare* din Constituție, precum și celor ale art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportate la art. 2 — *Dreptul la viață* și art. 3 — *Interzicerea torturii* din aceeași convenție și la art. 1 — *Garanții procedurale în cazul expulzării de străini* din Protocolul nr. 7 la convenția menționată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (4) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Azhar Jamil Kayani și Hussein Sadaqat în Dosarul nr. 10.227/4/2009 și, respectiv, în Dosarul nr. 9.968/4/2009 ale Judecătoria Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții, prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. În acest sens este Decizia nr. 1.069 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 12 decembrie 2007, prin care Curtea a conchis că nu poate reține criticile de neconstituționalitate referitoare la contradicția cu prevederile constituționale și convenționale ce consacră dreptul de acces la instanță și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care solicitantul accesului la o nouă procedură de azil beneficiază, în această etapă judiciară, de exercitarea neîngrădită a tuturor garanțiilor procesuale pe care drepturile pretins a fi nesocotite le implică, printre acestea numărându-se, de exemplu, dreptul de a fi asistat de un apărător și de un interpret.

Totodată, Curtea a reținut că textele de lege criticate vizează procedura specială de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, etapă în care nu se mai justifică parcurgerea aceluiași pași procedurali ca în procedura inițială de soluționare a cererii de acordare a azilului. Astfel, soluționarea plângerii împotriva hotărârii de respingere ca inadmisibilă a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil este analizată fără a mai fi necesară audierea străinului, dat fiind faptul că hotărârea atacată a fost respinsă pe motive de inadmisibilitate, deci instanța de judecată va analiza rațiunile ce au întemeiat această soluție și care țin de neîndeplinirea corespunzătoare a condițiilor prevăzute de art. 88 din lege. Mai mult, instanța soluționează această plângere în termen de 30 de zile, ceea ce exprimă condiția celerității în cadrul exercitării căii de atac specifice acestei proceduri.

Întrucât în cauza de față nu au fost relevate argumente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, își mențin valabilitatea considerentele și soluția pronunțată prin decizia citată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.071

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Filip Stoica în Dosarul nr. 3.269/102/2008 (nr. format vechi 6.496/2008) al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.269/102/2008 (nr. format vechi 6.496/2008), **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Filip Stoica în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale pe fond.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, deoarece permit procurorului „ca între termenele de judecată acordate de instanță în acest scop să refacă acte de procedură prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, inclusiv actul de sesizare a instanței”.

Tribunalul Mureș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Verificarea sesizării instanței*”, care au următorul conținut: „*În cazul în care se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său, din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 291 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 iulie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală.

Astfel, Curtea a reținut că, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2) potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, liberul acces la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri în formele și modalitățile instituite de lege.

Prin urmare, dispozițiile legale criticate nu numai că nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1), ci constituie o aplicare a acestora, legiuitorul fiind preocupat de asigurarea exigențelor dreptului la apărare în

cadrul unui proces echitabil, prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal, soluționarea cauzei într-un termen rezonabil fiind una dintre aceste exigențe.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Filip Stoica în Dosarul nr. 3.269/102/2008 (nr. format vechi 6.496/2008) al Tribunalului Mureș — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind modificarea Nomenclatorului specializărilor expertizei tehnice judiciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 199/C/2010

În temeiul dispozițiilor art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — La nr. crt. 97 din Nomenclatorul specializărilor expertizei tehnice judiciare, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 199/C/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 4 februarie 2010, sintagma „Urbanism și administrarea teritoriului” se

modifică și se înlocuiește cu sintagma „Urbanism și amenajarea teritoriului”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Serviciul profesiei juridice conexe va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

p. Ministrul justiției,
Lidia Barac,
secretar de stat

București, 19 august 2011.
Nr. 1.749/C.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

